

Πέμπτη σήμερα και τον λόγο έχει ο Ανδρέας Ρουμελιώτης με ένα προεκλογικό χρονογράφημα από την ομιλία του Γιώργου Παπανδρέου στη ΔΕΘ:

ΟΠΟΥ γάμος και χαρά η Βασίλω πρώτη. Για άλλο λόγο ανέβηκα την Παρασκευή, αλλά δεν έχασα την ευκαιρία να πάω να κόψω κλίμα απ' την πρωθυπουργική ομιλία του Γιώργου στη ΔΕΘ.

COOL μουσική στα μεγάφωνα, χωρίς Μπακαλάκο και τέτοια. Σε κλίμα ευφορίας, με χαμόγελα, ο κόσμος στα σκαλοπάτια. Αλλά και με μια κάποια αυτοσυγκράτηση. Ουδεμίαν σχέσιν με το «γιούργια στον ντορβά με τα κουλούρια» και το «ήρτεν η ώρα σας» παλαιωτέρων εποχών. Πολιτισμένο κλίμα. Ευχαριστημένοι και κουλαριστοί φύγανε.

ΔΕΝ σας κρύβω ότι ψυχανεμίστηκα μια κάποια ανασφάλεια στις πεταχτές off the record κουβε-ντούλες που 'χα με παραδοσιακούς πρωτοκλασάτους. Αυτό το «μη ράβετε κουστούμια» και κυρίως το «δεν χρωστάω τίποτα σε κανέναν» φαίνεται πως δεν απευθύνεται μόνο στους έξω αλλά και στους μέσα. Εχω την αίσθηση πως ο Γιώργος δεν έχει υποσχεθεί εκ των προτέρων υπουργικούς θώκους και κανείς τους δεν νιώθει βέβαιος γι' αυτό. Και οι περισσότεροι μάλλον δεν μπορούν να καταλάβουν τον τρόπο που σκέπτεται...

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

ΕΝΑ ανεκδοτάκι που κυκλοφορεί λέει πως οι μισοί στην κυβέρνηση θα 'ναι εξωκομματικοί και ανάμεσά τους κάποιοι ομογενείς που 'χουν διαπρέψει στην Αυστραλία, στον Καναδά και στην Αμερική... Το άλλο, λέει πως τα πέντε-έξι χιλιάδες στελέχη που θα χρειαστεί στον κρατικό μηχανισμό θα τα αξιολογήσει και θα τα επιλέξει με κομπιουτερέ σύστημα απ' τα βιο-

απ' έξω να 'ναι παρών στην όλη φάση. Γεμάτη η αίθουσα ασφυκτικά και κόσμος στον προθάλαμο, στα σκαλιά μέχρι τον δρόμο. Κάτι πιτσιρικάδες φώναζαν συνθήματα και υπήρχε ένα πανό μόνο που σήκωσαν οι υπάλληλοι της ΕΥΔΑΠ κι έλεγε πως ο Καραμανλής ξεπουλάει το νερό της Θεσσαλονίκης.

Σ' ΑΥΤΕΣ τις προεκλογικές συγκεντρώσεις πολύ γουστάρω να χα-

μεις. Δίνω αγώνα για σένα»...

ΠΟΛΛΟΙ επιχειρηματίες, ανάμεσά τους και ο πρόεδρος. Όπως φαντάζεστε, την ώρα που μίλαγε ο Γιώργος, κάμποσοι άρρωστοι γαύροι είχανε κρυφά τρανζιστοράκι με ακουστικά. Με το που έληξε ισοπαλία, καποιανού του 'στριψε και με τα δόντια τον συγκράτησα να μην την πέσει φραστικά στον Σωκράτη που γίνεει μανούρα μέσα. Ευτυχώς που 'λεγε ο Γιώργος εκείνη την ώρα πως θα φορολογήσει την Εκκλησία κι έπεσε παλαμάκι. Αλλιώς θ' ακουγόταν να φωνάζει: «Ε, όχι και με την Καβάλα!»

ΕΝΑ ακόμη ανέκδοτο μου 'πε κάποιος του οργανωτικού: «Εχουμε ρεύμα, δεν γυρίζει, θα πάρουμε αυτοδυναμία. Ενα σου λέω μόνο: ό,τι λαμόγιο υπάρχει και δεν υπάρχει, έχει βρει το τηλέφωνό μου και μου ζητάει να βοηθήσει. Αυτοί τη μυρίζονται πρώτοι τη δουλειά, ξέρουν πού γέρνει η ζυγαριά».

ΚΕΡΔΙΣΑ κι αυτό το στοίχημα. Επέτρεπαν την είσοδο μόνο με προσκλήσεις απ' την κεντρική πόρτα και οι υπόλοιπες θύρες ήταν επασφραγιστες και φρουρούμενες. Όπως ήτο φυσικό, κατάφερα να μπαινοβγαίνω χωρίς πρόσκληση απ' όλες τις κλειστές πόρτες. Με ύψος ψαρωτικό, του σπιλ είμαι ο ιδιοκτήτης της ΔΕΘ (που δεν υπάρχει). Αυτή είναι άλλωστε η μεγαλύτερη επιβεβαίωση του δαιμόνιου ρεπόρτερ...

«Ε, όχι και με την Καβάλα»

γραφικά που θα στείλουν όσοι επιθυμούν μέσω Ιντερνετ. Αρα τα κοινά δεν μετράνε και οι παρατρεχάμενοι θα μείνουν στα αζήτητα. Προς τούτο και η μια κάποια αυτοσυγκράτηση που διέκριναν...

ΔΕΝ ήταν μόνο οι εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων φέτος στην ομιλία. Φαίνεται πως είχαν μοιράσει προσκλήσεις και σε απλό κόσμο ή ήρθε ο άλλος μόνος του

ζεύω τους διάφορους «παράγοντες», που 'ναι οι πιο κουστουμάκηδες απ' όλους κι έχουν το σιλάκι του Παπαγιαννόπουλου στη μάχη υπέρ Γκόρτσου. Κάθε φορά παίρνω έναν από πίσω και τον κάνω χάζι. Μ' αρέσουν, τρελαίνομαι! Χαιρετάνε τους πάντες και η χαρακτηριστική ατάκα που επαναλαμβάνουν σε όλους είναι: «Θέλω να ξέρεις ότι σε στηρίζω με όλες μου τις δυνά-

* Θέατρο

Αύριο αρχίζουν οι παραστάσεις στο Μαντουρίδειο Θέατρο ενός αριστουργήματος του Ελληνικού Θεάτρου, «Η αυλή των θαυμάτων», τού Ιάκωβου Καμπανέλλη, από το Θέατρο Τέχνης σε σκηνοθεσία Σταύρου Οικονομίδη. Είναι από τα θεατρικά έργα που όσες φορές και αν το δείτε δεν χάνει τη γοητεία του, τη ζωντάνια και το ενδιαφέρον για τον θεατή και το Θέατρο Τέχνης είναι εγγύηση για ποιοτικές θεατρικές παραστάσεις.

Στην «Αυλή των θαυμάτων» συμμετέχουν γνωστά ονόματα τού παροικιακού θεάτρου: Μιμίκια Βαλαρή, Λιάνα Βερτζάγια, Μέλπω Παπαδοπούλου, Κώστας Ρόρρης, Σταύρος Οικονομίδης, Ακης Καστελλορίου, Βασιλική Ρόρρη, Ζήσης Κουτσούλης, Γιάννης Ληνάκης, Γιώργος Ληνάκης, Κώστας Ληνάκης, Ιωάννα Μαϊσόγλου, Δώρα Μπινάση, Νίτσα Μπινάση, Μιχάλης Παυλίδης και Κώστας Ρόρρης (νεαρός).

Οι παραστάσεις θα συνεχιστούν μέχρι τις 11 Οκτωβρίου κάθε Παρασκευή και Σάββατο 8 μ.μ. και τις Κυριακές 5 μ.μ. στο Μαντουρίδειο Θέατρο Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο, Addison Rd., Marrickville. Για πληροφορίες και κρατήσεις θέσεων τηλεφωνήστε στην Μέλπω 9519-8104 ή στην Εβελην 0413 989 007.

* Βιβλιοπαρουσίαση

Την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου και ώρα 4 μ.μ., ο Δρ Βρασίδης Καραλής και ο Νίκος Παπανικήτας θα παρουσιάσουν στην αίθουσα τής Κοινωνικής Λέσχης το βιβλίο «Εν πλω, πορείες και 'πορείες'», τού γνωστού συμπάρκοικου, Νίκου Καρακατσάνη, με συντονιστή τής εκδήλωσης που οργανώνει η Κοινότητα, τον συνάδελφο Θέμη Καλλό.

Αυτά για σήμερα και θα επανέλθουμε με περισσότερες λεπτομέρειες, επειδή πρόκειται για ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο που προτείνω να διαβάσετε.

* Εκλογικά

Αν τελικά ψηφιστεί το δικαίωμα ψήφου για τους Απόδημους, θα ψηφίζουμε εμείς, ή οι... ομοσπονδίες εκ μέρους μας; Αν ψηφίζουμε εμείς τούς αντιπροσώπους μας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί δεν έχουμε δικαίωμα να ψηφίζουμε και τους αξιωματούχους τού ΣΑΕ, αντί να εκλέγονται προσυμφωνημένα πριν από το παγκόσμιο συνέδριο στη Θεσσαλονίκη; Μόνο έτσι θα σταμα-

τήσουν τα παζάρια και οι μυστικές συμφωνίες που εκλέγουν ερήμην μας τους εκπροσώπους μας στο ΣΑΕ. Εμείς είμεθα οι Απόδημοι και όχι οι ομοσπονδίες!

* Ποδοπατήθηκαν για λίγο αλεύρι

Σκηνές αλλοφροσύνης εκτυλίχθηκαν στην πόλη Καράτσι του νότιου Πακιστάν, όταν τουλάχιστον 20 γυναίκες και παιδιά βρήκαν τραγικό θάνατο, καθώς ποδοπατήθηκαν στην προσπάθειά τους να πάρουν λίγο αλεύρι που διανεμόταν δωρεάν από φιλανθρωπική οργάνωση σε ένα τζαμί για το Ραμαζάνι. Απίστευτη τραγωδία στον 21ο αιώνα, όταν εμείς οδυρόμεθα όταν αυξηθεί μερικά σεντ η τιμή του άρτου μας τού επιούσιου.

«Παραλάβαμε μέχρι στιγμής τα πτώματα 20 γυναικών και κοριτσιών καθώς και τουλάχιστον 30 τραυματίες», δήλωσε ο Αμίν Χαν, ιατροδικαστής σε μεγάλο νοσοκομείο της οικονομικής πρωτεύουσας του Πακιστάν. «Τουλάχιστον 18 γυναίκες και παιδιά ποδοπατήθηκαν και πέθαναν από ασφυξία και δεκάδες τραυματίστηκαν», δήλωσε από την πλευρά του ο αστυνομικός διοικητής του Καράτσι, επικαλούμενος πληροφορίες από νοσοκομεία της μεγαλούπολης.

Μήπως θέλετε καλύτερη αιτία για να γίνει ένας άνθρωπος τρομοκράτης; Χρειάζεται καλύτερη αιτία για να ζητήσουν άσυλο στους μουζαχεντίν αυτοί οι άνθρωποι; Και γιατί να μην φο-

ρέσουν την μαντήλα οι γυναίκες τους σαν ένδειξη αντίστασης στους δυτικούς που στηρίζουν τους δυνάστες και εκμεταλλευτές τους;

* Καλόο!

Χθες το βράδυ, καθόμασταν με τη γυναίκα μου στο τραπέζι και όπως βλέπαμε τις βραδυνές ειδήσεις για ένα θέμα ευθανασίας που έχει προκύψει πρόσφατα στην Ιταλία με μία κοπέλα, και έτσι αρχίσαμε να μιλάμε για την ευθανασία. Στο θέμα της επιλογής μεταξύ ζωής και θανάτου, της είπα:

«Μην μ' αφήσεις ποτέ να ζω σαν φυτό και σε αυτή την απαίσιμη κατάσταση, να εξαρτώμαι από μία μηχανή και να ταίζομαι από το υγρό μιας μπουκάλας.

Εάν με δεις σε τέτοια κατάσταση, αποσύνδεσε άμεσα τα μηχανήματα που με κρατάνε στη ζωή».

Οπότε η γυναίκα μου σηκώθηκε από το τραπέζι, τράβηξε την πρίζα για την τηλεόραση, έσβησε τον κομπιούτερ και πέταξε τη μπύρα μου. Η ηλιθία!

Ακόμη ένα:

- Τι είπε μητέρα του Πόντιου Πιλάτου στο γιο της;

- «Αντε τελείωνε! Πλύνε τα χέρια σου και έλα να φας πριν κρουώσει το φαγητό.»

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Πυροπαθής: Η λέξη πυροπαθής έχει επικρατήσει ως ουσιαστικό που χαρακτηρίζει ένα πρόσωπο που έχει πληγεί από πυρκαγιά. Προέρχεται από το επίθετο πυροπαθής-ής-ές (π.χ. πυροπαθείς πληθυσμοί). Γράφει ο Γιάννης Η. Χάρης στην εφημερίδα «Τα Νέα» (12/1/2008): «...Δείγμα ευφρόσυνης «δημιουργίας» είναι η λέξη πυρόπληκτος, που εμφανίστηκε κι αυτή με τις τραγικές πυρκαγιές του χρόνου που μας άφησε. Έβαλα τη δημιουργία σε εισαγωγικά, επειδή η λέξη πυρόπληκτος είναι θησαυρισμένη σε κάποια λεξικά, δεν ήταν όμως, όπως και τόσες άλλες, σε χρήση· έτσι, μπορεί να θεωρηθεί κανείς πως μάλλον πλάστηκε ξανά, απ' την αρχή, κατά το σεισμόπληκτος λ.χ., παρά πως ανασύρθηκε αίφνης από τα λεξικά. Πυροπαθής ήταν η λέξη που χρησιμοποιούσαμε ως τώρα. Όμως το μέγεθος, εικάζω, της συμφοράς αναζήτησε ισχυρότερο β' συνθετικό, και το βρήκε, όπως είπα, στον σεισμόπληκτο, άλλη λέξη δηλωτική μεγάλης φυσικής καταστροφής (μολονότι και το -παθής έχει ισχυρότατη παρουσία, μέσα στον καρκινοπαθή λ.χ.)».

